

מ"ת 34804/11/23 - מדינת ישראל נגד מחמוד ורקאני (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 34804-11-23 מדינת ישראל נ' ורקאני(עציר)
תיק חיצוני: 475211/2023 זכרון יעקב
לפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת מדינת ישראל
נגד מחמוד ורקאני (עציר)
משיב

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיב כנגדו הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות נשק (נשיאה והובלה) ושיבוש מהלכי משפט. ההחלטה ניתנת ב'נט' על מנת לחסוך בזמן הצדדים במיוחד נוכח סיפא ההחלטה; יובהר כי המועד נקבע בהתחשב באמור וככל שתידרשנה דחיות לא אמתין עוד.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. בבעלות אדהם ונעים חרדאן מתחם בפוריידים ובו שני בתי עסק.
2. ביום 29.10 או עובר לכך ייצר אדהם 6 מטעני חבלה מאולתרים. סמוך לשעה 11:28 בעוד אדהם עסק בייצור מטעני חבלה נוספים בחדר במתחם, התפוצץ בידו אחד המטענים וכתוצאה מכך נגרמו לו חבלות חמורות - קטיעה של מס' אצבעות ביד שמאל וחתכים ברגליו.
3. לאחר הישמע הפיצוץ, הגיע למקום נעים שהבין מאדהם שנפצע ממטען, אך האחרון ביקש ממנו למסור שנפצע כתוצאה מפיצוץ צמיג.
4. לאחר הגעת מד"א למקום, ובעוד אדהם באמבולנס, ניגשו אליו נעים והמשיב. אדהם ביקש מהמשיב בנוכחות נעים, לפנות את המטענים מהמתחם. המשיב הסכים וביקש מנעים שיצטרף אליו.
5. בהגיעם למתחם הבחינו המשיב ונעים בשניים ממטעני החבלה וצנורות פזורים על הרצפה. המשיב נטל קרטון והושיט אותו לנעים שהכניס לתוכו את שני המטענים. המשיב נשא והוביל את הקרטון והשליך תכולתו בפח סמוך למתחם.

המשיב חלק על המסד הלכאורי

6. לטענת המשיב הוא מתגורר בסמיכות למתחם ועם הישמע הפיצוץ הגיע למקום יחד עם אנשים
עמוד 1

נוספים. נעים שם בקרטון כמה דברים, הוא ראה חולצה מוכתמת בדם וניירות עם דם, לא ידע מה עוד הכיל הקרטון, וזרק אותו בפח.

7. עוד לטענת המשיב, אין ראייה כי אכן בקרטון היו מטעני חבלה. חוות הדעת בחומר החקירה אינה מבססת את הקביעה שמדובר בנשק.

8. המשיב הפנה לחקירות נעים לפיהן הוא אסף את הצינורות, לא המשיב, וחקירות אדהם כי המשיב ונעים לא ידעו שמדובר במטענים, הוא לא אמר את הדברים כשהיה באמבולנס למשיב, היו לידו הרבה אנשים. לטענת המשיב לא היה מודע לכך שהקרטון מכיל מטעני חבלה.

9. המבקשת טענה כי קיימות די והותר ראיות בוודאי לשלב דיוני זה; בין היתר הפנתה המאשימה לחקירת נעים חרדאן מיום 31/10 אשר היה מודע לכך כי מדובר ב'פצצות'; נעים מאשר כי המשיב שוחח ישירות עם אדאם בעודו באמבולנס. נעים מתאר את איסוף הפרטים ומבהיר כי אמר למשיב שאדאם הבהיר כי מדובר בפצצה שהתפוצצה.

10. אין מחלוקת כי בדים ודם הוכנסו לקרטון, מעבר למטענים; אדאם מאשר (2/11/23) כי אמר למשיב שהתפוצצה פצצה בידו, ואמר למשיב כי יזהר בכניסה ובאיסוף על מנת שלא יפגעו. עוד אציין כי גם דוח התפיסה והסימון (ע"ג) מאפשר ללמוד כי המטענים גלויים, וכי במקום אירע פיצוץ (פיוח)

11. הבה נבחן הגיון הדברים- אין חולק כי מתרחש פיצוץ שגורם להתקהלות; המשיב משוחח בשלב זה עם אדאם (לפי עדותו של אדאם) ועם נעים (לפי עדות נעים); לפחות לפי אדאם- המשיב מודע כי מדובר בפצצה, וגם הדם שנגלה לעיניו (גם על פי גרסת המשיב עצמו) נותן לסבור כי מדובר בפצצה; על פי עדות נעים- המטענים ממש מפוזרים במקום. אדאם מזהיר המשיב פן יפגע בעצמו מהמטענים.

12. המשיב הוא שמוביל את הקרטון כשפני הקרטון מעלה; יש להניח כי גם משקל הקרטון שונה מאשר קרטון ובתוכו רק חולצה וניירות.

13. במצב דברים זה ניתן לייחס למשיב לכל הפחות עצימת עיניים ביחס לתכולת הקרטון ולטעמי הרבה מעבר לכך נוכח נסיבות ההגעה והאיסוף.

14. סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין קובע: "רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם". במקרה בפנינו המשיב עצמו (!!) מתאר נסיבות חשודות - הפיצוץ, הדם וכיו"ב; מעבר לכך די בהודעות אדאם ונעים כדי להפוך החשד לקיום המטענים לממשי.

כידוע, "על מנת לבסס את הקביעה כי אדם עצם את עיניו יש להוכיח שלושה רכיבים: קיומו של חשד סובייקטיבי; היות החשד ממשי; ואי בירור החשד" (ע"פ 4089/07 סייף נ' מדינת ישראל, 6.5.10); ושלושת רכיבים אלה נתקיימו במשיב.

15. אשר לכך שמדובר במטענים- די בחוות דעת המומחה (שטמפר) המתייחסת ל- 7 מטענים (כלומר הן אלו שנתרו במקום והן אלו שהועברו לפח) המוגדרים ככאלו היכולים להזיק ולפגוע באדם; לתשומת הלב כי תמונה 3 שצורפה לחווה"ד מכלילה את שני המטענים שנמצאו בפח כחלק ממוצגים 1-7 אשר נקבע לגביהם כאמור.

16. קיימת חוות דעת זלקוביץ' לגבי הרכב המטענים; חוו"ד ארונסון לגבי התאמת הצינורות שנמצאו לחומרים בפנצ'ריה, ודו"פ טימופייב (ל"ג) המדבר על טיפול במטענים במקום.

17. חוק העונשין מגדיר נשק, בין היתר כ"תחמושת, פצצה, רימון, או כל חפץ נפיץ אחר שבכוחם להמית אדם או להזיק לו, לרבות חלק של אחד מאלה" (ראה סעיף 144 (ג) (3) לחוק). סעיף 144 (ה) לחוק העונשין קובע, כי תעודה החתומה בידי קצין משטרה, תשמש ראיה לכך כי חפץ מסוים הוא נשק, בכוחו להמית, כל עוד לא הוכח אחרת.

18. משקיימת חוות דעת מומחה הקובעת כי גם מטען פירוטכני בכוחו להזיק לאדם, די בכך בשלב לכאורי זה של ההליך, כדי להקים תשתית לכאורית להוכחת האישום בנשק.

19. זאת ועוד- אין חולק כי מטען אחד התפוצץ וגרם לפציעת אדם ודי בכך להקים תשתית ראייתית לכאורית לכך שהמטען הנו נשק; העובדה כי במטען אין חומר נפץ מרסק, אלא חומר פירוטכני, אינה מעלה ואינה מורידה לנושא זה.

20. אשר לנושא החומר הנפיץ- חוק חמרי נפץ התשי"ד 1954, מגדיר חומר נפץ כ- "לרבות כל חומר שהממשלה הכריזה עליו, באכרזה שפורסמה ברשומות[1], כעל חומר נפץ לענין חוק זה, וכן אביזריו של כל חומר נפץ לרבות פתיל, רקיטה, פצץ, תרמיל וכל הסגל או תכשיר אחר" (כלומר- די במטען חלקי גם ללא אמצעי ייזום).

21. אכרזת חמרי נפץ (חמרי נפץ מאושרים), תשנ"ט 1999, כוללת גם רכיבים פירוטכניים, ולרבות זיקוקים (ראה סוג 11 באכרזה)

22. עיון בפסיקה יעלה כי לא אחת **הורשעו** נאשמים בעבירות נשק, ובעבירות של היזק בחומר נפיץ, גם על יסוד מטענים פירוטכניים; ראה למשל תפ (מר') 33009-05-16 העוסק במטען צינור (דומה לזה בו עסקינן כאן); תפ"ח (חי') 4067/07 מ"י נ' רמי מוסא- מטען פירוטכני; ת"פ 49632-01-18 מ"י נ' שיינברג (תערובת פירוטכנית כבסיס להרשעה בשני האישומים כמו כאן).

23. על אחת כמה וכמה משעסקינן בשלב לכאורי- בו די בממצאי המעבדה, להקים תשתית ראייתית; ראה למקרים דומים- בש"פ 3266/14 אבו גויעד נ' מ"י; בש"פ 3437/10 מ"י נ' שם טוב דרי.

24. **משכך, אני קובע קיומה של תשתית ראייתית להוכחת האישום בעבירות הנשק המיוחסות למשיב בתיק זה.**

24. משחלקו היחסי של המשיב נמוך מאד (הוא אינו יוזם האירוע, והובלת הנשק נעשתה על מנת להרחיקו ולבקשת אדאם לכאורה), איני שולל העדפת חלופה.

25. עם זאת משמדובר במטענים, במעשה שנעשה לכאורה בהשפעה חברתית, והודעות בחקירה המעלות תהיות, רואה אני להיזקק לשירות המבחן טרם בחינת מערך ולו לפרק זמן מדוד. מבהיר אני שנית כי ככל והמועד יתארך לא אאפשר דחיות.

26. על מנת להרחיב את מסד הנתונים אודות המשיב, אבקש את שירות המבחן להכין תסקיר אודות המשיב. התסקיר יבחן את התאמת המשיב למעצר באיזוק או חלופה/ התאמת המפקחים למלאכת הפיקוח ומידת מסוכנות המשיב. התסקיר יוגש עד ליום 25/12/23; **המזכירות תשגר לשירות המבחן**. נקבע להמשך דיון, לאחר קבלת התסקיר, ליום 25/12/23 שעה 10:30; **לזמן בויעוד**; הדין הקבוע ליום 10/12/23 מבוטל.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ד, 30 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.